

1880

SENDER

Ludwig Kabell

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

General comment:

Læsevejledning

Brevet er transskriberet fortløbende

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2 og 3

Sender's location:

Næstved, Nestelsø

Archive:

Mappe 23 nr. 16

TRANSCRIPTION

Afventer transskription.

[illegible]

4/

Amesbury p. Newbury 1880

Højest Bane Nu maa jeg styres
 mig ad skæne da jeg maalet ad det
 ikke gaar længere. Tak for det sidste
 og Tak for det forrige og tak for hvor
 Rødt fra Din Læbe, Hvad Suk fra
 Dit Hjerte, ja jeg forstod Dig ad Din
 Barm om mig saa overordentlige
 velkomne og jo læse dem mange
 Gange igennem, De skæne da
 vakker! De der Saa dybtst lyst
 paa Dagene, nej hvad Begyngelsen
 angiver har jo intet her ad sig
 jo har kun begyndt ad det er altid
 Saa lidt Skovgaard hvor man er
 datter Dig, men Li har ikke kun
 net ad jo i denne mellem tid har
 holdt Drøgtlig og at vi nu i gift og
 Hymen, ja ikke jo men min
 Søster min Del i nu ligesom
 Sprødt har vi alle være med til
 lige fra ad lakere Dødsstokkene
 ad støjende plader plader man
 Rude som plader kyste med Grønt
 i Kirken omge Kirken, det er da
 gift ad forer ad - og til det Glibik
 har jo med Høje og midt Høje for

Duistepigeuner ind i Spindaleren hvor
vi med fast Bestemmelse havde fast
Sættene for i Døds af Gennemgangen
af ender med Dødsen. Røde ind
og pælle ind hende fremmede og
sunde Dødsen ind og - nu er
det færdig - og ender hende i en søffing
og en lang Landkædeten paa Syllands
Køst og i Lythelise og den ender hende
trøstet i Rødt paa Kædetens Møder
og som tygget under Brøstgæverens Rødt
paa - Tak for Din Hæder til Familien
Møder Glødes altid ved Tænkens om at
Den anden ind og at vi følger og
Det vil vi ogsaa, om vi saa skal lade
være med at ryge Tabak. Tak for alle
Dine Møder som glæder brødt færdig
og mig med i vi som glæder hende
den brødt hende i Møder, kan den
medes? - Det er det Møder færdig og
medes godt men ved sig for Døds af
hendes hende paa Møder som paa hende
hende hende. Vi hende hende hende
et hende om den Møder hende
vi formaa ikke at hende i den hende
hende af den hende hende i den hende
hende men den hende paa i hende
Det er billigere, men saa hende i den hende
hende om den hende og om hende

Jaa Kløvede bryg i Sidskjæld den aegte
 is, han gjødet en stor Ild. I her opfyldes
 en nyg Tanne som vi her sende med
 nedgjort Brøms i smagning. Den opfylder
 voldsig Rolle i alle Vore Sæbber her og
 her kan en Karavak, naar man
 tager Blottemed som smagke med
 vossomhed, drinke hele Historien i en
 Tynd Strøm ud paa Faldten man
 man derfor hastig naar man ikke
 vil have mere af Tøien velle katten
 i paa isjen. Der kan ikke være typ
 men kan blandes med Strøit saa helle
 den sig bedme, der kaldes Videt Ultras
 vir og Vidkomende Færveinder vjer
 at den staves is, paa falk. (Mærke taen
 den) (Indfaldinger paa fure Sandtange).
 "Sant urtligt. Vi have ti, 2 udenom. Stokning.
 Kør der, i, jo brude det skilde vore saa i
 14 dage men saa kom et hjølt Granvin
 smid paa flamm. Dager som holdt sig
 i gaur. Pøden meg. Dag Mandagmorgen
 en Trøster feld af alle nyeilge mied.
 toerulige Gæstemon og nogle her
 høst det tordne. Det Mørk som den farsel
 lidt almindeligt. men vakkert er sein Ha
 viderne stadig koncentreret over det
 en. Kilde. holdt mals rigtig mersom af det
 Kan det agtne, og jeg troer endmæg ad